Pohádka o cínovém vojáčkovi

Helena Vondráčková

Stával kdes krám, je to dávno,
stařík hračky prodával.
A cínový vojáček, co jednu nohu měl,
stál zastrčen v rohu sám.

A naproti v skvělém paláci
stála malá, krásná
primabalerína v sukénkách
jak z květiny lehký vzdech.

A z místa, kde cínový vojáček stál
a díval se jí přímo do očí.
Ten cínový vojáček, tak láskou vzplál,
ach kdo ho jen vyléčí?

Až jednou neštěstí
stařík balerínu prodal.
A cínový vojáček vyskočil
a vydal se ji hledat dál.

A déšť ho zanes do moří
a moře v dalekou zem.
A viděl mnoho šťastných dětí
a hrál si s nimi jen.

Až jednoho dne pak nalezl
její dům a už byl stár.
A když hodiny odbily půlnoc,
ucítil hrozný žár.

To lidé hodili ho do kamen,
do ohně, v kterém chci zemřít i já.
Ten oheň, ó to je lásky žár
a já z něj kousek mám.

Tištěno z pisnicky-akordy.cz Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!